

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med

den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i total oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod

denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ -red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt - i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer - var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde - folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev

offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitæt, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitæt."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som

var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkeligt at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget

god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium

ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesteen for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag

om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches

recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert

menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Den virkelige ukrainske skandalehistorie: Maidan-kuppet var en britisk-Obama-nazistisk regimeskifteoperation

Den 20. november (EIRNS) – I Washington, DC, alt imens de timelange høringer i rigsretssagsundersøgelsen mod Donald Trump i den amerikanske kongres' efterretningskomite pågår, hvad der ligger fast er, at det virkelige "problem" vedrørende begivenhederne i Ukraine i de senere år, er at britiske og forræderiske netværk i Obama-administrationen iscenesatte en operation for at vælte den folkevalgte ukrainske regering under Viktor Janukovitj i 2013-2014, og samarbejdede med kendte nazistiske elementer for at nå deres mål. De selvsamme britisk-amerikanske netværk udfører et kupforsøg i USA og bruger den falske rigsretssag til at dække over deres faktiske forbrydelser med at støtte nazi-kuppet i 2014.

Amerikanske operatører inkluderede Victoria Nuland, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender (2013-2017), vicepræsident Joe Biden, pengemanden George Soros, ambassadør Geoffrey Pyatt, til at begynde med. Blandt de britiske navne skiller Christopher Steele, MI6 sig ud. Svoboda og højreekstremistiske bøller omfattede personer som Andrij Paruby, der fungerede som kommandant for Maidan; og Juri Lutsenko, som grundlagde den regeringsomstyrtende bevægelse kaldet den tredje ukrainske republik. De udførte dødbringende gadevold, individuelle overgreb, beslaglæggelse af ejendom og ødelæggelser.

Denne historie blev afsløret i god tid, med opfordringer til international indgriben, i EIR-artikler fra efteråret 2013 til

Maidan-kuppet i februar 2014 og senere; for eksempel, "Efter Ukraines nej til EU: Eurasisk udvikling vs. kollaps og kaos" (EIR, 6. december, 2013), såvel som den oprindelige dækning af Ukraines afvisning af EU-associeringsaftalen (se EIR, 29. november, 2013)).

Derefter udstedte EIR på treårsdagen for Maidan en særlig rapport, der blev frigivet samtidigt i Washington, DC, Berlin, Tyskland, FN i New York City og andre steder, med titlen "Obama og Soros – nazisterne i Ukraine, 2014 – USA, 2017? "

Siden da er der kommet mange flere detaljer frem, som eksempelvis spænder fra hvordan snigskytter blev hyret for at gøre Maidan-demonstrationerne dødbringende, til så snavsede detaljer som hvordan Joe Bidens søn, Hunter Biden, var bragt i stilling til at modtage adskillige millioner i bestikkelse fra det lyssky ukrainske selskab Burisma. Det hele er en del af den samme grimme pakke. EIR har også offentliggjort en række artikler af Barbara Boyd om, hvem der står bag kupforsøget mod Trump. Det at præsident Donald Trump har omtalt noget af dette som "korruption" er en æressag, ikke en anledning til en rigsretssag.

Affæren i Ukraine er en af de største skandaler i den politiske historie. Den er klart rettet mod destabilisering af Rusland og kan meget vel føre til atomkrig mellem Rusland og USA.

Men betydningen af denne skandale er på nuværende tidspunkt overhovedet ikke begrænset til blot at afsløre de morderiske enkeltheder. Der er nu sket det, at de ukrainske anliggender, der bebrejdes Trump, er den seneste fase i det treårige kupforsøg i USA for at vælte vores valgte regering. Det iscenesættes af den samme britisk-amerikanske geopolitiske flok, der iscenesætter destabiliseringer på nøglepunkter verden over. Dette er hensigten med de oprør i stil med Maidan, der for tiden finder sted i Hongkong mod Kina – og i Bolivia.

At få sandheden frem om Ukraine kan betyde, at hele den

britiske, globale geopolitiske akse brydes op. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, i drøftelser med medarbejdere i Europa, at mødet den 9. december i Normandiet Fire-mødet (statsledere for Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland), som vil være et første sådant internationalt forum for den nyligt valgte, fredssøgende præsident for Ukraine, Volodymyr Zelensky, er indledningen på en drøftelse om Ukraine, der har potentiale til at løse situationens problemer. En velinformeret offentlig debat er af afgørende betydning.

Denne uges nummer af EIR, dateret den 22. november, 2019, indeholder en vigtig rapport om Ukraine af økonom Dr. Natalia Vitrenko, tidligere parlamentsmedlem og tidligere præsidentkandidat fra det Progressive Socialistparti i Ukraine. I talen hun holdt den 16. november i Tyskland med titlen "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine" på Schiller Instituttets internationale konference den 16.-17. november, udtaler hun: "Det var den nazistiske, "russofobiske" farvelægning af Euromaidan, der førte til tabet af Krim og satte scenen for kampene i Slavyansk og det monstrøse angreb på antifascisterne i Fagforeningernes Hus i Odessa, og afstedkom den brodermorderiske krig i Donbas. Denne krig har stået på i fem og et halvt år. Selv de officielle statistikker siger, at 13.000 menneskeliv er gået tabt ... Millioner blev flygtninge ... Hele Ukraine er ramt af de militante nazister".

Det haster med at få den virkelige skandale frem. Zepp-LaRouche understregede i dag, at "spørgsmålet om Ukraine – som drøftet af Vitrenko, et hovedvidne og aktivist i denne situation – har som sin vigtigste forudsætning, hvad der skete fra november 2013 indtil statskuppet i februar 2014. Dette skærer igennem hele operationen for en rigsretssag mod præsident Donald Trump".

**POLITISK ORIENTERING den 21.
november 2019:**

**Regimeskifte og modkup verden
rundt.**

**Schiller Instituttets
konference sætter LaRouche på
dagsordenen.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Verden i oprør: Et øjeblik
til afgørende indgriben, set
fra historiens højeste niveau**

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system.

Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige

den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

'Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump'

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften "Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump". Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve."

"Og det", fortsatte hun, "er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. "

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.
- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde

landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskehedens almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er

internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Udtalelse om forsøget på at dræbe Julian Assange

At dræbe vidnet til en forbrydelse er den ultimative ‘forhindring af retfærdigheden’, og nu begås netop dette på britisk jord i samarbejde med amerikanske embedsmænd. Der er en person i live, der er i besiddelse af midlerne til hurtigt at gøre en ende på hele løggen om ‘Russiagate’, et fupnummer, der først og fremmest forøves af britiske efterretningsfolk og

de britisk infiltrerede og kontrollerede elementer i det amerikanske efterretningssamfund. Denne er Julian Assange. Assange modtog de lækkede DNC- og John Podesta-filer, som John Brennan og venner hævder blev hacket af russerne og overleveret til WikiLeaks i et forsøg på at blande sig i valget i USA til fordel for Donald Trump. 'Veterans Intelligence Professionals for Sanity' påviste kriminalteknisk, at filerne fra DNC blev lækket – og ikke hacket over internettet af russerne – som Robert Mueller hævdede.

Julian Assange har gentagne gange sagt, at han modtog lækkede filer, og at disse filer ikke involverede russiske statsaktører. Han tilbød at fremlægge sine beviser for kongresmedlem Dana Rohrabacher, og Rohrabacher delte dette tilbud med præsident Trump, tillige med Assanges benægtelse af at dokumenterne kom fra en russisk kilde. Dokumenterne beskrev i detaljer Hillary Clintons underdanighed over for Wall Street, alle former for dårlige gerninger begået af Clinton-fonden samt den Demokratiske Nationalkomité's valgsvindel imod Bernie Sanders i de demokratiske primærvalg i 2016. Deres rigtighed er aldrig blevet bestridt. Assange tilbød også at fremlægge sine beviser for det amerikanske justitsministerium, og forhandlinger var aktivt i gang, da Senatets efterretningskomité's "fodsoldat", Mark Warner, afbrød dem. Assange holdes for tiden indespærret i Londons Belmarsh-fængsel, Hendes Majestæts fangehul for de farligste kriminelle i Storbritannien. Han tilbageholdes på en amerikansk anklage om sammensværgelse med Chelsea Manning vedrørende hendes afsløring af pinlige amerikanske militærdokumenter helt tilbage i 2010. Anklagen har været under udarbejdelse siden 2017, lige efter samtalerne mellem Assange og Rohrabacher, og blev forelagt en amerikansk storjury umiddelbart efter at den juridiske lejemor Robert Mueller afsluttede sin fabrikerede kampagne mod den amerikanske præsident i april 2019. Da tiltalen blev rejst blev Assange trukket ud af den ecuadorianske ambassade, hvor han var blevet tildelt asyl og

ført til Belmarsh for at afvente udlevering til USA. Nils Melzer, FN's 'ordfører for tortur og anden grusom og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf', advarede den 1. november i en erklæring om Assanges tilstand:

“Medmindre Storbritannien hurtigst muligt ændrer kurs og lindrer hans umenneskelige situation, kan Assanges fortsatte udsættelse for vilkårlighed og misbrug snart ende med at koste hans liv.”

Melzer mødtes med Assange den 9. maj, hvorefter han krævede øjeblikkelige foranstaltninger til at beskytte Assanges helbred og værdighed.

“På trods af den presserende medicinske hast af min appel og alvorligheden af de rapporterede krænkelser har Storbritannien ikke iværksat nogen foranstaltninger til efterforskning, forebyggelse og klage, hvilket kræves i henhold til international lov,” anklagede Melzer.

Assange “tilbageholdes fortsat under undertrykkende omstændigheder med isolation og overvågning, hvilket er uberettiget i betragtning af hans tilbageholdelsesstatus,” sagde han. Melzer angreb også den amerikanske rolle: “Alt imens den amerikanske regering anklager hr. Assange for at offentliggøre oplysninger om alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og drab, fortsætter de [samme] embedsmænd, der er ansvarlige for disse forbrydelser, med at nyde straffrihed.” Og “til trods for kompleksiteten i sagen mod ham, ledet af verdens mest magtfulde regering, er hr. Assanges adgang til juridisk bistand og dokumenter alvorligt hindret.” Dette, sagde han, havde effektivt undermineret “hans mest grundlæggende ret til at forberede sit forsvar.”

Dette opråb fra FN-ordføreren pålægger alle FN-nationer ansvaret for at gribe ind for at stoppe dette politiske overgreb. De mennesker der har sat dette i gang må fyres eller

retsforfølges som led i John Durhams efterforskning. Dette er en reel test for, om det amerikanske justitsministerium [overhovedet] kan tillægge sig nogen grad af ære.

Den tidligere britiske ambassadør Craig Murray deltog ved Assanges retsmøde den 21. oktober om udlevering. Murray skrev i sin blog:

“Before I get on to the blatant lack of fair process, the first thing I must note was Julian’s condition. I was badly shocked by just how much weight my friend has lost, by the speed his hair has receded and by the appearance of premature and vastly accelerated ageing. He has a pronounced limp I have never seen before. Since his arrest he has lost over 15 kg in weight. But his physical appearance was not as shocking as his mental deterioration. When asked to give his name and date of birth, he struggled visibly over several seconds to recall both.”

Høringen, sagde Murray, havde overbevist ham om FN’s ordfører Melzers tidligere varsel om, at Assange blev tortureret. (se Murrays beretning om høringen)

Vi opfordrer alle borgere i alle nationer til at deltage i den internationale kampagne, der gennemføres af mange organisationer for at bringe sandheden om denne forfærdelige forbrydelse (begået af efterretningstjenester) frem i lyset, og for at redde Assanges liv.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiff's "whistleblower". Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag

rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde “klarer sig”, uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, “fra oven”, som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og “Chile-modellen” i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af “Chicago Boys”, bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21

lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN's klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 billarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan

ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for billioner af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

'Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene'

Den 30 oktober (EIRNS) "Verden hvirvler ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche i går i en diskussion med samarbejdspartnere, "med et nært forestående fuldstændigt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem", til trods for desperate forsøg fra den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ECB og centralbankerne på at afværge det uundgåelige ved hjælp af de sidste krampetrækninger med kvantitative lempelser og andre forsøg på bankredninger. Som en italiensk analytiker udtrykte det kortfattet i *Il Sussidiario* den 25. oktober: "Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene."

Minefeltet er ikke kun økonomisk; det er også politisk. Der er en masseekspllosion af protester internationalt [rettet] imod de nuværende bankerotte institutioner – fra Chile, Libanon, Argentina og endog til Italien og Tyskland, som det blev tydeliggjort ved de nylige valg i disse europæiske lande. Under disse omstændigheder, sagde Zepp-LaRouche, er det latterligt at tro, at de malthusianske grønne finansieringsplaner fra Bank of Englands direktør, Mark Carney, eller Europa-Kommissionens præsident, Ursula von der Leyen, vil fungere. Hvis man prøver at "puffe" befolkningen til at acceptere yderligere fascistisk nedskæringspolitik – som de kuleskøre adfærdsøkonomer foreslår – vil man kun forårsage en fuldstændig eksplosion.

Efterhånden som den økonomiske og politiske krise bliver mere bitter, optrappes i farlig grad det britiske imperiums operation for at fjerne præsident Donald Trump fra embedet, af frygt for at han handler imod deres interesser – som han netop har gjort i Syrien. Den demokratiske ledelse i Kongressen har udarbejdet en resolution, der formelt igangsætter en rigsretsundersøgelse, som de vil forsøge at banke igennem i denne uge, på trods af at et voksende flertal af den amerikanske befolkning ikke er i humør til dette kup. Der ligger en dobbelt fare i denne udvikling: Det er farligt for bagmændene, fordi det efterlader dem fuldstændig udsat for en folkelig afvisning; men det er også farligt for nationen og verden, i betragtning af den erklærede hensigt fra det britiske imperiums fortalere om at nå deres mål for enhver pris.

Vi står over for en sammenbrudskrise af historiske proportioner, tilføjede Zepp-LaRouche; langt større end Sovjetunionens sammenbrud for 30 år siden. Men i modsætning til dengang, er der ved at tegne sig et alternativt system omkring Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Sådanne omstændigheder, med et smuldrende finansielt system kombineret med et voksende internationalt oprør mod politikkerne og institutionerne af denne gamle orden, betyder, "at vi er nødt til at frembringe hele spektret af Lyndon LaRouches ideer", sagde Zepp-LaRouche. Denne kamp kan vindes, konkluderede hun, så længe vi lykkes med at vinde USA og Europa tilbage til deres egne bedste klassiske traditioner, som finder deres højeste udtryk i LaRouches livsværk.

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;

4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Sejr i Syrien – indfør den

Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitæt tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den

må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske

fødevarereksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikerne af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

Baggrundsvideoer:

Projekt Fønix:
Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad

I denne videofremlæggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

Se videoen her.

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: Playlist: The World Land-Bridge & Global Development

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at “regimeskifte-krige” spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA’s præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiel og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabankers i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den

strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den kommende dybe finansielle og økonomiske krise “måske kunne gøre hvad som helst”, måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: “Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

“Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte “Fire love”, der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en “hamiltonisk” nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renselse, og endog for at tvinge hans “fire love” ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog “Fire Magts”-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre; bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Kongressen iler med rigsretssag og krig men stikker af fra Wall Streets store problem.

Den 20. oktober (EIRNS) – Det amerikanske senat er nu et krigsteater for evindelige krigere, der kræver flere krige i Mellemøsten og afstraffelse af præsident Donald Trump med den absurde påstand om folkemord på kurderne. Repræsentanternes Hus kan nu prale af rigsretssags-tilhængere fra begge parter, der foregiver at tro, at Vladimir Putin (eller Xi Jinping) kontrollerer Trump, og som støtter en hemmelig gruppe af CIA-operatørers forehavende med at vælte præsidenten. Mange af de store nationale medieorganisationer har forladt den tynde fernis af at rapportere nyhederne, for simpelthen at udsende og fordreje PR-meddelelser fra lederne af kuppet, der som udgangspunkt kommer fra højtstående personer i den britiske

efterretningstjeneste.

Hvis dette er situationen, er det amerikanske folk i deres gode ret, hvis de er villige til at handle i egen interesse, til at smide det meste af denne kongres af fupmagere og deres forfalskede synspunkter og falske nyheder ud. Men noget andet ligger til grund for denne skøre opførsel.

Disse valgte embedsmænd skjuler for sig selv – og fra dig – de umiskendelige rapporter om, at en ny finanskriser, allerede i et tidligt stadie, er på vej imod os fra Wall Street, mens de industrielle økonomier i USA og Europa synker. Den nye globale finansielle rapport fra Den Internationale Valutafond er fuld af meget alvorlige advarsler om gældskrise og finansielt sammenbrud. Den amerikanske Centralbank har dagligt pumpet 50-100 milliarder \$ likviditetslån ind i Wall Streets banker og kapitalfonde siden den 16. september, da man opdagede en likviditetskrise på 'interbank'-lånemarkedet. Centralbankerne i USA, Europa og Japan koordinerer deres udvidede program for banksubsidier i forsøget på at udstede tilstrækkelig likviditet til at forhindre, at aktie- og obligationsværdier dratter i afgrunden.

Men der er ingen omtale af disse udbrud af finansielle nødsituationer i Kongressen og parlamenterne, og heller ikke henvisning til dem i de populære medier. Der afholdes ingen høringer. Kompetente økonomer og bankfolk opfordrer indtrængende til, at disse banker skal brydes op efter principperne i Glass/Steagall-loven, og at store programmer med offentlige investeringer i højteknologisk økonomisk infrastruktur må iværksættes hurtigt. Men disse nødvendige tiltag diskuteres ikke engang.

Hvorfor? Alle de amerikanske embedsmænd, der er gået med på dette kup af den britiske efterretningstjeneste, vil have Trump af vejen før "økonomien" diskuteres. De frygter, at han i en krise, under et økonomisk sammenbrud, vil tage ansvar for det ved at handle i fællesskab med de andre nationale ledere

indenfor rumforskning, kernekraft-teknologi, infrastrukturopbygning – hvilket vil sige Kina, Rusland, Indien og andre. Disse nationer er vores potentielle partnere i international udvikling, men krigspartiet insisterer på, at de er vores modstandere, vores fjender.

Lyndon LaRouche og hans organisations nuværende handlinger hjemsøger dette krigsparti, fordi hans politik ligger lige for som løsninger på denne krise. Dette gælder i allerhøjeste grad for hans ide om en “Fire-magts-aftale” (USA, Kina, Rusland, Indien) for at konstruere de internationale rammer for at indføre Glass/Steagall-principper, vigtige nye infrastrukturprojekter og investeringer i kapitalgoder, vidtrækkende rumfarts-missioner og avancerede kernekraftteknologier.

En amerikansk præsident, der ønsker at løse denne kommende krise, hvilket præsident Trump vil, kan simpelthen gribe fat i hvad LaRouche allerede har foreslået og påbegyndt, og følge hans lederskab. Dette vil partiet for rigsretssag og krig udelukke ved at tvinge Trump ud. Men det amerikanske folk har brug for disse LaRouche-løsninger, og burde nu handle i egen interesse.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider.

To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den Europæiske produktive Trekant." Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine "Fire love" og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed").

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe

endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

Hvad der venter, efter en rigsretssag mod Trump: Dyb recession, finanskarak og en ny grøn aftale.

Den 16. oktober (EIRNS) – Hvis amerikanere kræver, at de grundlæggende principper i Lyndon LaRouches økonomiske love iværksættes nu – fra en Glass/Steagall-lov for at opløse Wall Street, til lynprogrammer inden for rumforskning og udvikling af fusionskraft – kan vi styre uden om den dybe recession og det truende finansielle krak.

Uden dette, sker det nu. Den internationale Valutafond har netop udsendt en meget stærk advarsel: 40% af samtlige selskabers gæld er klar til at eksplodere på Wall Street og i Londons banker, så snart vi rammer den økonomiske recession –

hvilket de påpegede, at hele verdensøkonomien er på vej imod. Den amerikanske centralbank har forsøgt at stoppe en "likviditetskrise" i banksystemet, ved at pumpe 50-100 milliarder dollars af kortfristede lån ind i de store banker, hver morgen i en måned. Wall Street kræver fortsat mere og mere; der er store problemer der, og de afdelinger af bankerne, som specialiserer sig i spekulationer, må omgående opdeles, så udlånsbankerne kan beskyttes. Dette kræver, at Glass/Steagall-loven bringes tilbage.

Vi har brug for en langt større vækst i produktiviteten, kredit til nye infrastrukturprojekter der kommer fra en nationalbank, en mission til Månen og Mars for at fremme økonomien. Vi kan vende tilbage til hastig teknologisk vækst og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouche formulerede denne politik som grundlaget for USA's samarbejde med andre højteknologiske, rumfarende nationer: ja, Kina, Rusland og Indien.

USA går fortsat ind for industriel udvikling og teknologiske fremskridt, fordi Donald Trump er dets præsident. Alle fortalere for en rigsretssag, alle hans fjender, vil nu have den såkaldte Nye grønne Aftale: at bruge milliarder af dollars på tilbagestående energiteknologier, nedlægge industrien, slå mennesker ihjel for at "redde planeten". Medierne bag en rigsretssagsproces ledes af de britiske og amerikanske efterretningstjenesters krigspartier – de bruger den "Nye grønne Aftale" som et våben mod Rusland og Kina, såvel som mod Trump. De grønne milliardærer, som Michael Bloomberg og George Soros, ønsker at se den menneskelige befolkning reduceret. Enhver demokrat, praktisk talt enhver europæer eller embedsmand i FN, der taler om "infrastrukturudgifter", hentyder til den jammerlige Nye grønne Aftale.

Præsident Trump er ikke blot, som han sagde, "alene" om at ville afslutte krigene i Mellemøsten og Afghanistan; han står også i vejen for de vilde antiindustrielle tiltag i "klimaændringernes" navn. På den måde udtrykte han sandheden,

da han tweetede i dag: "Vores rekordstærke økonomi ville bryde sammen, ligesom i 1929, hvis nogen af disse klovner blev præsident!"

Hvis vi tillader at rigsretssagen lykkes, vil det koste os alle meget dyrt. Forstå LaRouches fire love og hans foreslåede Nye Bretton Woods-kreditsystem, måden at samarbejde på med disse andre rum- og videnskabelige magter. Vi kan gå udover alt hvad menneskeheden hidtil har været i stand til at udrette; og rigsretssags-kuppet vil blive besejret.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivsel af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkekrig.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der

står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og

bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at

blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

En fuldstændig historisk ændring er blevet iværksat af præsident Trump

Den 14. oktober (EIRNS) – Den enestående forvandling, som finder sted i Syrien i dag, afspejler et globalt faseskift, der blev iværksat de seneste uger af præsident Donald Trump, i samarbejde med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping, Indiens Narendra Modi, Pakistans Imran Khan, og flere ledere i Mellemøsten.

Selv om situationen på jorden i det nordlige Syrien i høj grad ændres, kan der ikke herske tvivl om, at potentialet for at afslutte krigen i Syrien og begynde at løse andre historiske "brændpunkter" i Østasien og Sydvestasien, alt sammen skabt af det Britiske Imperium, er godt i gang. Præsident Trump har i de sidste par uger erklæret politisk krigsførelse mod det fordærvede og korrupte amerikanske etablissement, herunder begge de politiske partier, alle medierne og de finansielle institutioner bag det "militære industrielle kompleks", som han angreb med navn.

Trump har fulgt op på sit kampagneløfte om at "afslutte disse uendelige krige", da han erklærede tilbagetrækning og i sidste instans hjemsendelse af amerikanske styrker fra Syrien. Han offentliggjorde også den stygge kendsgerning, at de krigslystne ledere fra begge politiske partier havde allieret USA med terrorister – den syriske gren af terrororganisationen PKK (Det Kurdiske Arbejderparti i Tyrkiet) samt al-Qaida-netværkene i Libyen – for at kunne udføre deres kriminelle krige for "regimeskifte" på vegne af det Britiske Imperium.

Samtidig besøger præsident Putin, med hvem Trump har koordineret de militære operationer mod ISIS i Syrien, Saudi-Arabien og roser saudierne for deres rolle i at bringe krigen i Syrien til ophør. De saudiarabiske ledere gav udtryk for deres hensigt om at opretholde tætte venskaber med både USA og russerne – endnu et slag mod den britiske imperiale opdeling af verden i fjendtlige "blokke."

Ligeledes på samme tid, er Pakistans premierminister Imran Khan i Iran, og vil derfra besøge Saudi-Arabien. Khan udtrykte sin tydelige hensigt om at bringe den historiske konflikt mellem shia-Iran og det sunni-muslimske Saudi-Arabien til ophør, en indsats, som hilses velkommen fra begge sider. Husk på, at præsident Trump tidligere bad premierminister Khan om at mægle for en løsning i USA-Iran-konflikten, som Khan også drøftede med præsident Hassan Rouhani.

Alt dette kommer inden for få dage efter den delvise handelsaftale mellem USA og Kina samt det historiske "uformelle" besøg af Xi Jinping til Indien, hvor de to ledere drøftede et 100-årigt perspektiv for samarbejde mellem verdens ældste og største nationer. Og husk, at da premierminister Modi besøgte USA i september, var præsident Trump sammen med ham på scenen, foran 50.000 tilbedende indere og indisk-amerikanere.

Denne diplomatiske og kulturelle offensiv har placeret lederne af de "fire magter", som Lyndon LaRouche beskrev dem –

Rusland, Kina, Indien og USA – samt andre verdensledere, på en fælles historisk mission med potentiale til at afslutte det Britiske Imperium og den imperiale opdeling af verden i “dem” og “os”, en gang for alle.

Og dog, hvis man kun havde adgang til nyhederne om verdens begivenheder fra den etablerede presse i USA og Europa, ville man ikke vide noget om dette. I stedet ville man læse heftige udfald om den onde russiske leder og det morderiske diktatur i Kina. Selv Fox News, der har spillet en positiv rolle i afsløringen af fupnummeret med Russiagate mod præsident Trump, har knapt nok rapporteret om Trumps betydelige gennembrud med Kina, samtidig med at de udfylder deres sendeflade med nedrig, løgnagtig kritik af Kina og beskylder Trump for at “sælge ud” til Putin i Syrien. Trump har korrekt identificeret hovedparten af Kongressen, fra begge partier, som krigsmagere, der står i gæld til det militærindustrielle kompleks.

Medierne er lige så tavse om det faktum, at den amerikanske centralbank i løbet af den seneste måned hektisk har pumpet hundredvis af milliarder af dollars ind i banksystemet for at forhindre en gentagelse af 2008, denne gang i langt større omfang. Torsdag den 15. oktober genoptager Den amerikanske Centralbank de kvantitative lettelser – og pumper 60 milliarder \$ pr. måned, og måske meget mere, ind i bankerne gennem mindst andet kvartal af 2020. Mediernes syn på denne faktiske anerkendelse af at systemet er ved at bryde sammen? “Jeg er okay, Jack”.

Den kendsgerning, at de store banker og den økofascistiske pøbel, som de finansierer for at gennemtvinge afindustrialisering og affolkning under dække af svindelen med menneskeskabte klimaændringer, begynder at få den modsatte virkning end de havde til hensigt. Der er en bølge af fornuft, som fejer hen over den amerikanske befolkning, herunder ungdommen, der erkender den vanvittige mørke tidsalder som foreslås, og reagerer på de tegn på inspiration fra præsidenten, fra Måne-Mars-programmet og afslutningen på de

“endeløse krige”, samt miskrediteringen af løgnene om CO2. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche kæmpede for i de sidste 50 år, og grunden til at han blev sat i fængsel af krigspartiet og spekulanterne; de samme som i dag angriber Trump. Renselsen af LaRouche i dag vil frigøre befolkningens sind, der ikke har haft adgang til hans ideer i disse seneste årtier. Det ville være Trumps bedste træk af alle.

Den Verden som vi mener at kende er ved at gå i opløsning

Den 9.oktober (EIRNS) –Hvis det næsten dagligt ser ud som om, at endnu en institution, der syntes at være uforgængelig, kollapser for øjnene af én, er det ikke blot en forestilling man har. I de seneste år har vi været vidne til, at medievirksomhederne giver afkald på enhver form for forestilling om at have forbindelse med virkeligheden. Fremkomsten af økofascistiske organisationer, der kræver ødelæggelse af det industrielle samfund samt affolkning, forsøger at ødelægge selve idéen om menneskelig fremgang – bemærk, at mange folk smilede og nikkede, da det misbrugte barn Greta Thunberg bad Verden om at opgive “eventyrene om evig økonomisk vækst.” Vatikanet, der af sine venner og dets fjender bestemt betragtes som en permanent institution, er rystet i sin grundvold under vægten af sexskandaler, en omfattende mangel på præster, og nu, en pave, der åbent sponsorerer sataniske politikker, herunder en nu igangværende synode, hvor præster og biskopper fejrer hedenske dyder og

støtter økofascisme og affolkning. Så er der Wall Street, som nu har fået oprettet en livline til den Føderale Centralbanks pengetrykkerier, og som muligvis ikke – tilligemed med City of London – overlever det indeværende år. For ikke at nævne det britiske parlamentariske system, som splitter sig selv ad i forsøget på at forhindre gennemførelsen af det britiske folks vilje til at forlade EU og genvinde national suverænitet.

Tilføj til denne række af kollapsende institutioner Kongressen i USA. Som præsidentens rådgiver Pat Cipollone tydeligt demonstrerer i et brev, der i går blev leveret til de demokratiske ledere i Repræsentanternes Hus – “Folkets Hus” – er denne centrale institution i det amerikanske system blevet omdannet til et ‘Star Chamber’ i traditionen af den britiske ret nedsat af ‘The Crown’, hvor der helt kan dispenseres for loven for i stedet at følge de royale luner. Hvad værre er: “Lord” Schiff har forvandlet Repræsentanternes Hus til et agentur for en totalt korrupt afdeling af efterretningstjenesten, der har samarbejdet med britiske, australske og italienske regeringsagenter, samt den nynazistiske ledelse af Ukraines tidligere regering (hjulpet til magten af Obama-administrationen) i et forsøg på at vælte USA’s præsident – hvilket vil sige forræderi.

Cipollone skriver, at Demokraterne i Repræsentanternes Hus har: “nægtet præsidenten retten til at krydsforhøre vidner, at indkalde vidner, at modtage udskrifter af vidnesbyrd, at have adgang til beviser, at have tilgang til rådgivning og mange andre grundlæggende rettigheder garanteret for alle amerikanere. De har ført deres sag i hemmelighed. De har krænket borgerlige frihedsrettigheder og adskillelsen af magten ved at true embedsmænd i den udøvende gren af regeringen, og hævder, at de vil forsøge at straffe dem, der udøver grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder og beføjelser. Alt dette er i strid med forfatningen, retsstatsprincippet og alle tidligere fortilfælde. Aldrig før i vores historie har Repræsentanternes Hus – under kontrol af

begge politiske partier – ført det amerikanske folk ned ad den farlige vej, som de nu synes fast besluttet på at forfølge.”

Præsidenten nægter med rette at deltage i dette kriminelle foretagende, mens rigsadvokatens nu udvidede undersøgelse af kupforsøget, der er kendt som “Russiagate”, og nu den falske rigsretssag, snart vil stille disse ‘Star Chamber’ dommeraspiranter for retten for deres meget reelle forbrydelser.

LaRouchePAC og EIR har dokumenteret disse kriminelle handlinger fra begyndelsen og påvist, at de samme kræfter, endda mange af de samme personer, stod bag retsforfølgelsen af Lyndon LaRouche i 1980’erne – og grundlæggende af de samme årsager. Hans posthume frikendelse i dag ville sprænge de illusioner, der har underlagt den amerikanske befolkning informationskrigen igennem de sidste 35 år. Anmod præsidenten om at rense LaRouches navn.

Hvad der foregår er ikke en rigsretssag, det er et kup.

Den 2. okt (EIRNS)–Præsident Donald Trump tweetede tirsdag aften: “I takt med at jeg lærer mere og mere hver dag er jeg kommet til den konklusion, at det der foregår ikke er en rigsretssag, det er et KUP.”

Dette er præcist tilfældet, hvilket LaRouche-bevægelsen har påpeget – og dokumenteret – i årevis. Og det er også tilfældet, at kuppet køres af det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede, hvilket præsidentens advokat, Rudy Giuliani, for nylig tilkendegav ved at pege på den rolle, som MI6-agent Christopher Steele’s løgnagtige rapport udgjorde i forhold til få hele operationen til at løbe af stablen.

Justitsminister William Barr og statsadvokat John Durham er nu i Italien for at følge op på spor, som også kan afsløre hele kupoperationen. 'Ethvert af skovens træer står for at kunne falde'.

LaRouche PAC (Political Action Komité) offentliggør i al hast, en kort rapport, der afslører den mest sårbare flanke i den britiske operation mod præsident Trump: deres eget engagement i "Maidan" statskuppet i Ukraine; som resultat af hvilket kup der blev indført et nynazistisk regime i dette land, lige på grænsen til Rusland.

Briterne er opmærksomme på den fare, som de står overfor, og har kastet al fornuft over bord, herunder, at de gennemtvinger, at Demokraterne i Kongressen tager konsekvenserne forbundet med at bakke op om en rigsretssag, selvom de ved, at dette i mange tilfælde betyder politisk selvmord.

Graden af desperation hos briterne er åbenlys, og dette er direkte relateret til det hastigt fremkommende sammenbrud af deres transatlantiske finansielle system. Fastfrysningen af det amerikanske interbank-lånemarked sluttede ikke med udgangen af 3. kvartal, men fortsætter med uformindsket effekt i denne uge. Og den fysiske økonomi i USA og Europa fortsætter med at styrtdykke; indekset for amerikanske indkøbsledere faldt i september til 47,8 ('Institute for Supply Management', alt under 50 indikerer en absolut nedgang) – det laveste punkt i over et årti. Lignende sammenbrud hos produktionsvirksomhederne forekommer i Europa, Japan og Storbritannien.

Sammenlign dette med Kina, hvor fattigdom i det sidste halve århundrede praktisk talt er udryddet; spædbarnsdødeligheden er faldet; den forventede levealder er steget kraftigt; og analfabetisme er næsten forsvundet, da det samlede uddannelsesmæssige og teknologiske niveau er steget markant. Sigende for landets satsning på infrastruktur er, at 'China

Railway Rolling Stock Corporation', har bygget et anlæg til at producere magnettog, der er i stand til at nå hastigheder på 600 km/t, samt arbejder på en model, der kan nå maksimale hastigheder på 1.000 km/t!

Link (skrevet på engelsk).

<https://www.larouchepac.com/20191002/joe-biden-and-ukraine-corrupt-dim-witting-agent-british-intelligence>

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablissement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i

skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løgnen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-counter-gang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der

tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), 'centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

'Et utroligt historisk øjeblik: Vi må ændre dagsordenen fuldstændig!'

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-Larouche den 25. september 2019

Den 25. september (EIRNS) – Ovenstående ord blev udtalt af Helga Zepp-LaRouche i dag i hendes strategiske webcast for Schiller Instituttet. Overvej de historisk virkelig skelsættende begivenheder fra de sidste 48 timer.

- I den anden uge med den amerikanske centralbanks tiltag for at afværge et sammenbrud i banksystemet, blev yderligere 180 milliarder dollars pumpet ind i systemet, hvilket bragte det samlede beløb op på over 500 milliarder dollars med fortsatte opfordringer til at frigive nye kvantitative lempelser (QE), inden hele det vestlige banksystem kolliderer. Konkurser brød ud over hele Europa, delvis på grund af kreditstramningen af realøkonomien, hvilket efterlod over 22.000 nye arbejdsløse.
- På klimatopmødet i New York, scenen for det mishandlede og forvirrede barn, Greta Thunberg, der af hendes kontrollører blev drevet til et næsten psykiatrisk sammenbrud, mens hun skvaldrede op om dommedag, holdt den faktiske kontrollør af den massive klimasvindel, Mark Carney, chef for Bank of England, hovedtalen ved klimabegivenheden. Alt imens dette arrangement er beregnet på at skabe en ny "grøn" boble til at oppebære

den massive derivatboble, er den også beregnet på at skabe en begrundelse, og måske endda love for at forhindre udlån til alt hvad der producerer kulstof – dvs. stort set al industri, transport, byggeri og landbrug i verden. Som det fremgår af den netop offentliggjorte EIR-rapports overskrift: “‘CO2-reduktion’ er en masseorderisk politik udtænkt af Wall Street og City of London.”

- I USA står det forrykte Demokratiske Parti over for den snarlige afsløring af Obama-regeringens kriminelle samarbejde med britiske og ukrainske efterretningsnetværk i deres bestræbelser på at vælte USA's præsident, samt fiaskoen i deres “Russiagate”-svindelnummer og deres “racistiske” beskyldninger for at afsætte Trump. Demokraterne bekendtgjorde en offentlig undersøgelse for at indlede en rigsretssag, baseret på Trumps helt normale samarbejde med præsident Volodymyr Zelenskij's nye ukrainske regering. Zelenskij kom til magten på et løfte om at udrydde korrruptionen i det nynazistisk tilpassede Poroshenko-regime, som var kommet til magten gennem et kup i 2014, der blev styret af de samme kredse i Obamas regering, der nu er ivrige for at stoppe Trump.
- I Storbritannien, hvor en krise nu sammenlignes med den engelske borgerkrig i det 17. århundrede, tilranede den nyligt indrettede Højesteret (oprettet af Tony Blair) sig magten fra premierministeren, for at omgøre hans ophævelse af Parlamentet, mens Parlamentet for nylig også bemægtigede sig premierministerens magt ved at presse et lovforslag igennem for at forhindre Brexit. Nu ønsker Boris Johnson et parlamentsvalg, for at “give vælgerne mulighed for at bestemme”, men oppositionen blokerer for et valg i den overbevisning (næsten helt sikkert rigtigt), at de ville lide et alvorligt nederlag.

Sagen er, som fru Zepp-LaRouche påpeger, at ingen af disse

kriser eller den ekstreme fare for krig mellem atomvåbenmagterne, som menneskeheden nu står overfor, kan løses hvor for sig. Det er et sandhedens øjeblik for menneskeheden, hvor Lyndon LaRouches levned må anerkendes gennem hans renselse af præsident Donald Trump, og hans politik må gennemføres, som de virkelig revolutionerende ændringer de udgør. Systemet kan ikke repareres, det kan kun udskiftes. Donald Trumps fjender er de samme fjender, der fængslede Lyndon LaRouche, men som nu står afslørede med deres forræderiske hensigter. William Weld, den amerikanske advokat der overvågede retsforfølgningen af LaRouche og hans medarbejdere, forsøger nu at indlede en kampagne mod Trump i de republikanske primærvalg – og i denne uge erklærede han Trump skyldig i forræderi og opfordrede til hans henrettelse.

Helga Zepp-LaRouche sagde i sit webcast i dag: "Dette er bare helt ude på overdrevet, og folk bør forstå nøjagtig hvem William Weld er. Han var den amerikanske statsanklager i Boston, der var anstifteren i hele sagen mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Han var gerningsmanden for, hvad Ramsey Clark korrekt kaldte den største uretfærdighed i amerikansk historie. Og han er nu den samme person bag forsøget på at fjerne Trump fra embedet, på den ene eller anden måde".

Jeg tror, at alt dette kan give bagslag," fortsatte hun, "og det fremhæver nødvendigheden af virkelig at gå efter Lyndon LaRouche renselse, fordi denne sag vil give bagslag. Dette kan potentielt bringe hele sandheden frem om, hvad der er foregået i amerikansk politik i de seneste mange årtier. Og jeg kan kun fortælle folk, at dette kommer til at bringe sandheden frem om, hvad der skete, og du burde være indstillet på det og hjælpe os med at få denne sandhed ud."

LaRouche advarede om at dette ville komme: 130 kriminelle banker kører fidusen med 'klimakatastrofen'

Den 24. september (EIRNS) – Det cirkus som verden er blevet udsat for i de sidste par uger, med FN's klimatopmøde og beslægtede teatraliske forestillinger, som af medierne er blevet blæst ud af enhver proportion, er svindel. Det er videnskabelig svindel – Jorden er ikke ved at koge over på 18 måneder, og de klimaforandringer der måtte forekomme er ikke menneskeskabte, men skyldes vor planets forhold til Solen og galaksen, som det har været tilfældet igennem millioner af år. Men det er også en økonomisk svindel af første grad. Den blev udarbejdet og udføres af verdens 130 største banker med samlede aktiver på 47 billioner dollars; bankerne er håbløst bankerotte og vil gerne distrahere befolkningen fra det faktum, at hele deres transatlantiske finanssystem er ved at sprænge i luften – medmindre de kan pålægge et niveau af nedskæringer, plyndringer og krige, der ville få Hitler til at rødme.

Mark Carney, bankchef for Bank of England, sagde intet mindre i sin centrale tale til FN's klimatopmøde den 23. september, hvor han afslørede en "pagt" mellem de 130 største banker om at kanalisere alle investeringer ind i spekulative "grønne" 'molboprojekter', hvorved kravet i Paris-aftalen om at lukke tre fjerdedele af verdens tusindvis af kulfyrede kraftværker inden 2030 understøttes – en politik, der vil bringe

spædbørnsdødeligheden op og gennemsnitslevetiden ned i udviklingslandene på grund af mangel på elektricitet.

Denne pagt mellem bankfolk har været under udarbejdelse i mindst 18 måneder, prælede de med – længe, længe før de skabte 'Greta'-fænomenet, 'Extinction Rebellion', 'FridaysForFuture' og resten af det 'klimahysteriske' absurde gadeteater.

Hvor desperate er City of London og Wall Street? Desperate nok til at igangsætte en voldelig, økofascistisk bevægelse som den udsendte knytnæve bag deres drastiske affolkningspolitik. Og desperate nok til at true præsident Donald Trump med dødsstraf, medmindre han accepterer at gå af i stilhed eller blive stillet for en rigsret, fordi han ikke vil spille med på bankernes program – som det netop er blevet udtalt af William Weld, højtstående bankmand i Boston og tidligere amerikansk statsadvokat for Massachusetts, der også spillede en vigtig rolle i fabrikeringen af beviser og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden.

Denne eksplosive finanskrise er undervejs på nøjagtig den måde, som den kendte økonom Lyndon LaRouche advarede om. Og den eneste løsning på krakket – og den underliggende, dybe fascistiske pessimisme, som bankfolkene vil fremkalde i befolkningen – blev også formuleret af LaRouche i hans "Four New Laws To Save the U.S.A. Now! (Fire nye love til at redde USA nu!) fra 2014, som han opsummerede i de følgende punkter:

"1) Umiddelbar genoptagelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden modifikationer i princippet for dens virkemåde."

"2) En tilbagevenden til et system med nationalbankvæsen, grundigt defineret og dirigeret fra oven".

"3) Formålet med brugen af et føderalt kreditsystem er at skabe en udvikling mod høj produktivitet ved forbedringer af beskæftigelsen med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandard for personer og

husholdninger i USA”.

“4) Vedtagelse af et lynprogram for udvikling af fusionsenergi. Den væsentligste sondring mellem mennesker og alle andre, lavere livsformer er derfor i praksis, at mennesket har evnen til at perfektionere de specifikt bekræftende målsætninger og behov for det menneskelige individ og dets sociale liv.”

Dette sidste punkt i særdeleshed peger på, at internationalt samarbejde om fusionsdrevet rumforskning og kolonisering haster. Dette vil ikke alene hjælpe med at løse vore økonomiske problemer ved at definere en helt ny platform for teknologier og relaterede ”naturlige ressourcer”. Det vil også give det videnskabelige og moralske grundlag for den form for optimisme, som vores unge så desperat har brug for.

Selv “Green Finance” kan ikke længere redde finansmarkederne

Af Alexander Hartmann i Neue Solidarität, Nr. 39, 26. september 2019

Likviditetsflaskehalsene på interbankmarkederne tyder på, at et finanskarak er nært forestående.

Medens den vestlige verdens reelle økonomi går mere og mere i stå, opfører massemedierne og de europæiske regeringer sig, som om der kun er et enkelt problem, som vi alle bør rette opmærksomheden imod, og som vi bør ofre alle andre interesser

og opgaver for, nemlig de angiveligt katastrofale, menneskeskabte klimaforandringer. Disse medier og regeringer ophidser børn og unge mennesker til i stort tal at protestere mod de selvsamme regerings "uvirksomhed" over for klimaforandringerne, for at få dem til at gennemføre drastiske forholdsregler for at beskytte klimaet, forholdsregler, der dog blot vil øge industriens krise og den verdensomspændende nød yderligere, uden at det fremgår, hvordan disse tiltag skal kunne "redde" klimaet.

Den store ophidselse er helt absurd, og man kan roligt gå ud fra, at alle den vestlige verdens regeringer er fuldt klare over det. Den globale kampagne for overgangen til en "Klimaneutral økonomi" kan kun forstås, hvis den ses i sammenhæng med det bankerotte globale finanssystem: Det, der udløser hele hysteriet, er ikke angsten for nogen klimakatastrofe, men angsten for de finansielle korthuses sammenbrud. "Økologiseringen af samfundet" er ikke andet end det sidste forsøg på at redde systemet med en ny gigantisk finansboble. Ikke uden grund har Institute of International Finance, finansindustriens kartel, betegnet "den grønne økonomi" som "det nye guld".

Men medens klimaaktivister i hele verden demonstrerer med ordene "Vi har kun 18 måneder igen!", tyder interbankmarkedets likviditetskrise på, at disse bestræbelser formodentligt kommer alt for sent til at forhindre et endnu mere dramatisk "klimaskift", nemlig finansmarkedernes klimaskift, der vil få alle de verdensomspændende finansspekulationers korthus – der i mellemtiden er blevet dobbelt så højt som før den sidste krise i 2007-2008 – til at styrte sammen i en sandsynligvis meget nær fremtid.

Rent faktisk, så nærmer centralbankernes og regeringernes bestræbelser på at holde det globale finanssystem kunstigt i live efter finanskrisen i 2008 sig det umulige. Den store redningsplan fra 2008 oppustede centralbankernes regnskaber og drev statsbudgetterne mod grænsen for overbelåning, idet den

flyttede rundt på den globale gældsboble og tilmed forstørrede den. I mellemtiden er den globale gæld vokset til 244 billioner US-dollars i tredje kvartal i 2018, hvilket udgør en stigning på 100 % i forhold til det foregående år. Og samtidigt har regeringernes spareforanstaltninger for at gøre redningsaktionerne "skatteteknisk holdbare" drevet erhvervslivet i sæk Et årti med redningspakker fra centralbankerne med nul procents og nu negative rentesatser ("quantitative easing", QE) har forstørret boblen endnu mere, medens det påståede mål, at redde økonomien, mislykkedes. Og derfor står systemet nu inden længe over for en likviditetskrise, der vil kræve en endnu større redningsaktion end i 2008, hvor den amerikanske centralbank fra den ene dag til den anden udskev op mod 16,8 billioner dollars for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud.

Genoptagning af pengetrykning

Chefen for Den europæiske Centralbank (ECB), Mario Draghi, annoncerede derfor den 12. september et nyt program for "quantitative easing" (pengetrykning), for at "stimulere væksten i eurozonen". Lederne af ECB var spaltede i det spørgsmål; der var stor modstand fra Frankrig, Tyskland og Holland – deres tre ledere repræsenterer omtrent halvdelen af eurozonen, hvad økonomi og befolkning angår, Alligevel erklærede Draghi i een af sine sidste vigtige afgørelser som chef for Den europæiske Centralbank, før Christine Lagardes tiltrædelse den 1. november, at en afstemning ikke var nødvendig, da "flertallet" var for.

Efter den nye plan sænker ECB ikke blot interbankkreditrenten til -0,5 %, men køber desuden "på ubestemt tid" også finanspapirer fra kommercielle banker for 20 milliarder euro om måneden. Hver måned skal der opkøbes for 5 milliarder euro virksomhedspapirer og for 15 milliarder euro statspapirer. Der kommer også en ny runde af ECB-likviditetskreditter til de store banker. Disse kreditter er i "to trin" for at motivere bankerne til at udstede flere kreditter. – Men når alle

indtægter ligger under nul, kommer dette næppe til at fungere.

I følge gældende regler må ECB ikke besidde mere end en tredjedel af et lands statsgæld, og derfor er det venteligt, at det "ubegrænsede" opkøb af værdipapirer kan blive væltet over på de større økonomier såsom Tyskland, Frankrig og Italien. I løbet af næste år kommer denne tredjedel muligvis til at forhøjes til halvdelen, og lande som Tyskland vil blive sat under pres for at optage endnu mere gæld – for at ECB kan fortsætte med købe ind hos de kommercielle banker og derved understøtte reserverne hos usikre kæmpebanker såsom for eksempel Deutsche Bank.

Derfor var det ikke mærkeligt, at Draghis skriftlige erklæring var fuld af formaninger til "regeringerne med budgetoverskud" (idet de restriktive Maastricht-regler tillader højere gæld for visse lande) om at udnytte dette overskud. Eller med andre ord: de opfordres til i "inflationens" navn at give flere penge ud og optage flere kreditter. Landene uden dette råderum, som Italien, tilskyndes i stedet for til "reformer".

Rent faktisk er der ingen reel chance for, at dette program stopper den økonomiske nedtur i Europa; det vil blot øge storbankernes spekulation, i stedet for, som påstået, at få dem til at yde kreditter til produktive formål.

FED griber ind med 203 milliarder dollars.

Ingen har den krystalkugle, der præcist kan sige, hvornår korthuset falder sammen, men begivenheder som den 17. september, hvor en likviditetskrise drev interbankrenten op til 10 % og tvang Den amerikanske Forbundsbank til for første gang i ti år til at gribe ind på døgnet med en tredobbelt udstedelse af 53 og af to gange 75 milliarder dollars – 203 milliarder dollars inden for 72 timer – er tydelige advarsler, der bør tages alvorligt.

FED forkyndte som ventet den 18. september en sænkning af den ledende rente med en kvart procent på 1,75-2,0 %. Men bankens

vicechef Jerome Powell sagde på samme tidspunkt intet om en fortsættelse af repo-markedindgrebet (kaldet "QE light") eller om nogen nyudstedelse af QE, hvilket betyder, at panikken muligvis ikke lader sig forhindre. Men Powell lod det alligevel skinne igennem, at der snart ville komme en QE: "Det er meget muligt, at vi må genoptage den organiske vækst af økonomien" – altså pumpe likviditet ind i banksystemet, ved at FED opkøber statsgæld og derivater fra bankerne.

FED gjorde et sammenfald af efterspørgsel fra forskellig side ansvarlig for likviditetskrisen, men det er først og fremmest de ekstremt lave rentesatser, der får "investorerne" (læs: spekulanterne) til at holde sig fra gældsbeviserne. I stedet satser de på derivater, der giver højere afkast. Og derfor står det klart, at heller ikke en yderligere sænkning af renterne – hvilket formindsker afkastet endnu mere – vil kunne løse problemet.

Derfor taler man i mellemtiden helt åbenlyst om "helikopterpenge", altså at oversvømme hele finanssystemet med så at sige ubegrænsede pengemængder. Dette var et af hovedemnerne på centralbankernes møde i Jackson Hole i Wyoming i september (se Neue Solidarität 36/2019), især fremført af Wall Street-kæmpen BlackRock som en opskrift for en "finansiel nødsituation": Centralbankerne skal trykke penge og give dem direkte til regeringerne og myndighederne (i stedet for over omvejen gennem bankerne). Og det vil i praksis sige, at centralbankerne overtager kontrollen med den statslige økonomiske politik.

Centralbankernes "kriseløsningsoperationer" kan lægge slør over krisen i endnu en uges tid, men endnu flere penge på papiret forværrer blot problemet. Som Lyndon LaRouche har advaret om i årevis, så kan systemet ikke "repareres" – det må erstattes af et nyt system, der bygger på tekniske fremskridt og retter sig mod den reelle økonomi, hvilende på LaRouches "fire love", begyndende med en genindførelse af Glass-Steagalls bankopdelingssystem for at rydde bjerget af

ubetalelige gældsmængder ud af verden.

Samtidigt hermed skal de nuværende centralbanker erstattes af nationalbanker med First Bank of the United States som forbillede, den bank, der grundlagdes af den første finansminister for De forenede Stater, Alexander Hamilton, for at finansiere projekter til opbygning af den unge nation.

Disse nationalbankers kreditter bør udelukkende udstedes til formål, der kan øge landets produktivitet, som for eksempel skabelsen af en moderne, højeffektiv infrastruktur.

Men først og fremmest må der gennem stort anlagte forskningsprogrammer, som for eksempel den praktiske anvendelse af fusion og åbningen og den økonomiske udvikling af verdensrummet, sørges for, at tempoet for de teknologiske fremskridt øges betragteligt.

Kun på den måde kan man sikre sig, at de på denne måde ydede kreditter også kan betales tilbage. Projekter som de, der fremføres under rubrikken en grøn "New Deal", vil derimod sænke produktiviteten dramatisk og blot medføre, at det allerede ubetalelige gældsberg blot forøges yderligere.

Effekten af en rapport og LaRouche's metode mod 130 globale banker

Den 23. september (EIRNS) – Ved en ekstraordinær indsats, herunder den hastige indsamling af midler til udgivelse, udgives EIR-rapporten "CO2 reduktion er en masseordspolitik – Skabt af London og Wall Street", tids nok til at gøre det

muligt for Lyndon LaRouche's bevægelse at besejre de globale bankers kurs mod diktatur. Læs, udskriv og cirkulér denne rapport.

I New York i søndags, lige før FNs "klimatopmøde", kom verdens mægtigste bankfolk ud for at bekendtgøre City of London og Wall Street -finansieringsselskabers ejerskabet af bevægelsen "vedvarende grøn energi", der angiveligt er en reaktion på en "klimatisk nødsituation". Disse 130 banker erklærede, at "principperne for ansvarlig bankvirksomhed" nu var principperne i Paris klimaaftale – drastisk reduktion og planlagt eliminering af fossil brændstofproduktion og industri over hele verden, håndhævet af den finansielle sektors tilbagetrækning af investeringer. Disse globale banker, ledet af Bank of Englands guvernør Mark Carneys Green Finance Initiative, har planlagt dette siden Parisaftalen i 2015.

Hvad skyldes så alle børnenes klimakorstog? De psykedeliske Extinction Rebellions, fredagens lukninger af skoler, Greenpeace-sabotører, Greta Thunbergs hadprædikener mod forældre og sågar babyer? De vil forsøge at gennemtvinge den fysiske lukning af industri og støtte den massive beskatning af befolkninger, for at fremtvinge en tilbagevenden til "grønne" energiteknologier. Det, disse banker håber kan være deres nye aftale, er det nye grønne økonomiske molboarbejde, der kan skaffe endnu en runde med kæmpe skatteyderbetalte profitter.

Wall Street, London og Frankfurts banker står over for endnu en enorm gældsbyrde, der denne gang er centreret i selskabsgæld, men endnu værre end i 2008. De tror, at anti-industri, anti-befolkning og "øko"-fascisme er deres udvej.

Lyndon LaRouche gennemskuede disse operationer, som ingen andre har eller kan, startende for 50 år siden, da han gik til modangreb på Romklubbens falske "Grænser for Vækst" og ødelagde det med sin bog fra 1983, "Der er ingen grænser for vækst". Selvfølgelig, de få nationalistiske ledere som

præsident Donald Trump og premierminister Narendra Modi, der mødte hinanden i denne weekend, er modstandere af disse antiindustrielle bankers diktatur. Det samme gælder for Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping. Men LaRouche viede sit liv til at afsløre britisk "økologisme" som racehygiejnisk og bekæmpe det med programmer for langsigtet videnskabelig og teknologisk fremskridt, ført an af rumforskning og fusionskraftudvikling.

Den nye 64-siders EIR-rapport er et våben, der repræsenterer LaRouche's metode. "Brug det til det yderste", som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, og besejr disse banker. Bryd dem op ved at genindføre Glass-Steagall bankopdelingen for at beskytte industrien og de nationale befolkninger mod økonomisk sammenbrud.

LaRouche forudsagde, at lederne af disse fire magter, enestående, kunne besejre det Britiske Imperium, hvis de samarbejder i rummet, i plasmateknologier, for højteknologisk udvikling af alle nationer. Hvis de skal gøre det, skal LaRouche posthumt renses for FBI's falske retsforfølgning ved at "befri" hans økonomiske politik og hans ideer.

Det disse ledere har brug for, er at rens LaRouche i 2020 og være på Månen i 2024!

Link til rapporten (på engelsk):

https://larouchepub.com/special_report/2019/2019-eir-special-report-co2-redux-is-murder.pdf

Panik på Wall Street, fare for krig – der er ingen tid at spille for det nye paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er “andre muligheder”, og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsene i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialet for revolutionerende forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det

internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at "Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne".